

[Tesdaorpf.]

ville have været også for socialdemokratiet.

Det ærede medlem hr. Carl Petersen spurgte, hvorfor man forlanger, at bindingerne skal falde bort, når prisfaldet, hvis det nu virkelig kommer, i virkeligheden kan klare det. Jeg kunne på samme måde stille dette spørgsmål til bl. a. socialdemokratiet: Hvis det prisfald, som nu ventes, kommer og af sig selv gør varerne billigere, hvorfor skulle vi så have den store opgang i lønningerne, som blev forlangt fra arbejdernes side i dette forår? Det spørgsmål kunne jeg akkurat lige så godt rette til det ærede medlem.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh holdt for lidt siden en tale, som mange af os beklagede ikke kan få større følger, idet det ærede medlem ikke kunne gå med til et så stort statstilskud til rugbrødet som det, der er foreslået. Det ærede medlem hr. Carl Petersen talte om, at det var rørende at høre denne tale om rugbrødet nu bagefter; jeg vil snarere sige, at det var trist, fordi det faktisk, nu bagefter, viser, at så mange forstår den saglige begrundelse for det synspunkt, at dette tilskud efterhånden er blevet for stort, og jeg vil sige til det ærede medlem hr. Aage Fogh, der tog en så klar stilling til dette spørgsmål, at det ville have været rart, om han havde haft større indflydelse på sit parti og sit partis ordfører, det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre).

Jeg sagde ved første behandling, at mit parti — og jeg var sikker på, at det også gjaldt hele regeringen — var villigt til at forhandle om rugbrødstilskuddets størrelse, hvis man iøvrigt kunne enes om at foretage ændringer i den af regeringen foreslåede ordning. Jeg vil kun sige til landbrugsministeren, at når det ligger, som det gør, er det trist, fordi tidspunktet nu efter min mening er for sent; vi må så glæde os over, at det forhåbentlig kan gøres bedre en anden gang i betragtning af den villighed og forståelse, der efterhånden viser sig at være med hensyn til denne sag. Jeg vil henstille til den højtærede landbrugsminister at overveje, om det ikke vil være muligt gennem cirkulærer og administration at passe på, at disse misbrug ikke bliver større end allerhøjest nødvendigt — jeg tror ligesom det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), at det må kunne lade sig gøre.

Man taler så tit ude i landet om, at dette er en frygtelig forsamling, fordi vi bliver enige om altfor meget. Når talen er om noget så sagligt som brødet, hvor man godt kan se, der er noget galt, er forholdet efter

min mening desværre det, at vi tværtimod altfor ofte bliver enige om for lidt.

(Kort bemærkning).

Carl Petersen: Det er mig om at gøre at få slået fast, hvad det ærede medlem hr. Tesdorpf sagde ved første behandling. Jeg citerer — med formandens tilladelse —: „Men jeg har været skuffet over, at forslaget ikke indeholder i hvert fald et større skridt til en afvikling end den foreslåede regulering af tilskuddet til mælk.“ Kan det misforstås?

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg skal ikke fortsætte diskussionen med det ærede medlem hr. Carl Petersen om, hvorfor vi ikke fik den pågældende rabatkortordning gennemført. Jeg har givet den begrundelse derfor, at vi anså en rabatkortordning i det hele taget for uheldig, og at vi mente, det ville være meget uhensigtsmæssigt at gennemføre en sådan ordning for et så kort tidsrum, som her var tale om. Vi foreslog så i stedet en ordning med en administrativ nedsettelse af mælkeprisen, hvilket vil være langt lettere at gennemføre og overfor befolkningen vil få samme virkning.

Hvad angår rugbrødsprisen, anser jeg det for et umådeligt gode, at vi her i landet trods alle stigende priser dog har bevaret et vist grundlag for ernæringen, for alle hjemms eksistens, nemlig det billige brød og den billige mælk — disse ting, som er så fundamentale for ethvert hjem. Det er en social foranstaltning, som jeg tillægger betydelig værdi.

Når diskussionen om rugbrødsprisen er opstået, skyldes det udelukkende den risiko, det indebærer at have en så lav pris på rugbrød, når foderkornpriserne er så høje. Ingen er af den opfattelse, at det vil være rigtigt at opretholde en ordning, der kan give anledning til misbrug i større udstrækning, men efter de tal, der foreligger, har forbruget af rug og hvede været omtrent det samme gennem de sidste tre år, og der foreligger ikke konkret bevis på en stigning, i hvert fald ikke i det samlede forbrug.

Jeg mener, det er af stor betydning i en prisstigningstid, at de fundamentale ting i enhver husholdning holdes på et rimeligt niveau. Det forhindrer naturligvis ikke, at man tager praktisk på tingene, og at man ved lejlighed må tage spørgsmålet op, når forholdene for den dårligst stillede del af befolkningen måske er anderledes, end de er nu, eller hvis man er i stand til at give et